

Søren Søndergaard: Man burde have respekteret Abu Mazens muligheder ved at have leveret fanger tilbage, sådan som det også var forventet, og dér forspildte man en chance. Så vore synspunkt på den sag er da vist ganske kendt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der ikke flere, der får ordet; der er ikke flere, der har bedt om det.

Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere meddelt først finde sted på tirsdag den 11. november 2003.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om en miljølov for børn (sikkerhed og sundhed for børn i daginstitutioner m.v.).

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 22/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, har Folketinget mange gange i de senere år behandlet beslutningsforslag om et sundt og sikkert miljø for børn i daginstitutioner, og forslagene er blevet afvist.

Derfor kan det vel næppe heller overraske, at regeringen også denne gang må afvise forslaget. Der er ikke sket noget, siden vi sidst behandlede forslaget, der giver anledning til at ændre holdning.

Regeringen vil naturligvis ikke afvise, at det skal være sikkert og sundt at være i en daginstitution og i skolefritidsordningerne, det kan vi alle bakke op om, men vi mener ikke, at det skal ske ved at samle en masse forskellige regler i én lov. Jeg tror, vi kan risikere at miste noget af den faglighed og viden, som er forankret i de forskellige sektorområder allerede i dag. Der sidder jo eksperter, der hver især arbejder med de forskellige områder, og jeg er simpelt hen bange

for, at vi ikke vil kunne drage nytte af den viden, hvis vi samler det i én lov f.eks. under Socialministeriet.

Jeg vil derimod gerne tage initiativ til at få ajourført og udbygget den pjece, som Socialministeriet udgav i 1998 om miljøregler for børn. På den måde kan vi give medarbejdere og forældre et godt overblik over de mange regler og retningslinjer, der findes – og der er mange, det er jeg helt enig i.

Til forslaget om at opstille og lovfæste yderligere regler om sikkerhed og sundhed i alle typer af institutioner vil jeg sige, at ansvaret for, at institutionerne er i orden, og at de overordnede rammer i lovgivningen overholdes, ligger lokalt hos kommunerne.

Kl. 12.35

Det er regeringens holdning, at det fortsat skal være kommunerne, der fastlægger det lokale serviceniveau nærmere, at det er kommunerne, der skal sikre et ordentligt miljø i daginstitutioner og i skolefritidsordninger, at finansieringen af det ikke skal ske gennem en særlig statslig pulje, og at ansvaret for tilsyn med institutionerne fortsat skal ligge hos kommunerne.

Kommunerne og institutionerne kan hente støtte i en række vejledninger og andet støttemateriale, der uddyber de lovgivningsmæssige rammer om sundhed og sikkerhed i institutionerne.

Det er mit generelle indtryk, at kommunerne tager deres tilsynsforpligtelse alvorligt. Regeringen er ikke tilhænger af generelt at flytte kommunernes tilsynsforpligtelse til embedslægerne.

Så vil jeg sige, at jeg ikke ser problemer i, at forældrebestyrelserne tager spørgsmål om miljøforholdene i dagtilbuddene op i en dialog med lederen af institutionen eller med de relevante kontaktpersoner i kommunerne. Det mener jeg kan ske uden lovinitiativer.

Endelig kan jeg tilføje, at Kommunernes Landsforening i høj grad bakker op om, at sikkerhed og sundhed for børnene i daginstitutioner og skolefritidsordninger er et vigtigt område, som kommunerne skal være bevidst om og følge op på.

Afrundende kan jeg kun gentage, at vi ikke støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når vi bliver ved med at genfremsætte forslaget, er det jo, fordi der bliver ved med at være problemer.